

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010200
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010200.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. marca 2016 prejednal odvolania poškodenej O. F. a obžalovaného

G.
nar. XX.XX.XXXX v K. M., okr. P., bytom K. M., Ul. V. O. XXX/XX,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/63/2015-195 zo dňa 09.10.2015 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e a podľa § 280 ods. 2 Tr. por. sa trestná vec obžalovaného L. F. pre skutok, ktorého sa podľa obžaloby Okresnej prokuratúry v Prievidzi č. 2Pv/64/15/3307-9 zo dňa 10.04.2015 dopustil tak, že dňa 3.11.2014 okolo 18,00 hod. v obývacej izbe rodinného domu na H. V. O. č. XXX/XX v K. M., okres P., pri slovnom nedorozumení napadol bývalú manželku - poškodenú O. F. tak, že ju dlaňou udrel po hlave, chytil ju za krk a druhou rukou za ľavú ruku v oblasti lakťa, silno stlačil a odsotil, po čom poškodená spadla na hranu postele a utrpela zranenie - pomliaždenie ľavého a pravého predlaktia, pravého ramena, ľavého ramena a ľavého kolena, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 15 dní a ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. postupuje Obvodnému úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej a vnútornej správy, Medzibriežkova č. 2, Prievidza, na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie poškodenej z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/63/2015-195 zo dňa 09.10.2015 bol obžalovaný L. F. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 3.11.2014 okolo 18,00 hod. v obývacej izbe rodinného domu na H. V. O. č. XXX/XX v K. M., okres P., pri slovnom nedorozumení napadol bývalú manželku - poškodenú O. F. tak, že ju dlaňou udrel po hlave, chytil ju za krk a druhou rukou za ľavú ruku v oblasti lakťa, silno stlačil a odsotil, po čom poškodená spadla na hranu postele a utrpela zranenie - pomliaždenie ľavého a pravého predlaktia, pravého ramena, ľavého ramena a ľavého kolena, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 15 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa

§ 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému - Dôvera - K. P. a.s., W. XX, V., IČO: 35942436, škodu vo výške 19,60 eur, ŽP W. A., a.s., I. armády XXXX/X, U., IČO: 36421120, škodu vo výške 125,71 eur, poškodenému F. poisťovňa V., Ul. XX. R. škodu vo výške 75,20 eur, poškodenej O. F. nar. X.X.XXXX v P., bytom K. M., V. O. XXX/XX, škodu vo výške 2,98 eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodených F. poisťovňa V., Ul. XX. augusta X aXX, Y. - K. poisťovňa, a.s., W. XX, Bratislava, IČO: 35942436, O. F., nar. 6.X.XXXX v P., bytom K. M., V. O. XXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Rozsudok prvostupňového súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaniami napadol tak obžalovaný, ako aj poškodená.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že zo znaleckého posudku MUDr. Ladislava Babiaka, znalca pre odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplynulo, že dĺžka liečby a dĺžka obmedzenia obvyklého spôsobu života, berúc do úvahy najzávažnejšie poranenie - poranenie ľavého kolena, by bola 15 dní a v prípade, že by sa jednalo o zdravé koleno, tak dĺžka obmedzenia obvyklého spôsobu života by bola približne 5 dní. Znalec MUDr. Babiak vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní pred súdom dospel k záveru, že k poraneniu ľavého kolena u poškodenej, došlo v časti kolena, ktoré mala už poškodená z minulosti chronicky choré. Vzhľadom na obsah výpovede znalca je možné dospieť jednoznačne k právnomu záveru, že ujma na zdraví, ktorú utrpela poškodená, je takým ublížením na zdraví, ktoré je možné kvalifikovať len ako drobné ublíženie na zdraví, ktoré nedosahuje intenzitu poruchy zdravia, ktorú predpokladá ustanovenie § 123 ods. 2 Tr. zák. Z uvedených dôkazov je možné dospieť aj k právnomu záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný konal úmyselne tak, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 4 písm. a), resp. písm. b) Tr. zák. Znalec nevyklúčil ako možný mechanizmus vzniku zranenia ľavého kolena u poškodenej aj ten mechanizmus, ktorý uvádza obžalovaný. Na záver znalec uviedol, že sa nedá vylúčiť, že zranenie ľavého kolena utrpela poškodená tým, že mohla zakopnúť a spadnúť, čo je mechanizmu zranenia, ktorý popisuje od samotného začiatku práve obžalovaný. Obhajoba zdôrazňuje skutkovú vetu rozhodnutia NS SR z 18.8.1994 č.k. 6Tz/19/1994, z ktorej jednoznačne vyplýva, že pre naplnenie znakov subjektívnej stránky trestného činu ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 156 ods. 1 Tr. zák., nepostačuje len zistenie, že páchatel konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Obžalovaný uviedol, že nenapadol svoju bývalú manželku, priznal konflikt medzi nimi, pri ktorom sa bránil proti fyzickému útoku zo strany poškodenej, vykryval jej údery, chytil jej ruky (čomu zodpovedajú poranenia horných končatín), poprel tvrdenie poškodenej, že pri konflikte padla na posteľ a pripustil, že počas konfliktu poškodená spadla na kolena na zem. Vzhľadom na uvedené, navrhuje obhajoba, aby odvolací súd rozhodol tak, že obžalovaného spod skutku oslobodí podľa ustanovenia § 285 písm. b) Tr. zák., nakoľko skutok nie je trestným činom. Alternatívne obhajca navrhol, aby skutok zo dňa 3.11.2014 odvolací súd považoval za priestupok, ktorého skutková podstata je uvedená v ustanovení § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona a v tejto súvislosti aby podľa ustanovenia § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vec postúpil na priestupkové konanie.

Poškodená vo svojom odvolaní uviedla, že odvolaním podáva vysvetlenie pokiaľ sa týka náhrady škody, pričom žiadala vyplatiť cestovné v plnej výške. Ďalej žiadala preplatiť taxík, celú sumu za nakúpené lieky, pretože lieky užívala pre fyzické a psychické problémy, ďalej ušlú mzdu a stravné lístky, a to od 3.11.2014 do 31.12.2014, nakoľko jej zamestnanie je „vykupovač - všeobecný administrátor“ a je na to všetko sama. Celý deň je v pohybe a nie je možné, aby túto prácu robila s boľavými kolenami. Žiadala vyplatiť celú výšku náhrady a ušlú mzdu, lebo na PN nebola z vlastnej viny. Celý doterajší problém je výsledkom nadmerného požívania alkoholu jej bývalého manžela. Neustále ju slovne napáda a nadáva. Na neustále vypočúvanie a súdne pojednávania si vyčerpala veľa dovolenky, tak isto minula farbu do počítača, k čomu predložila účtenku vo výške 73,48 €.

K odvolaniu poškodenej obžalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že ešte nie je právoplatne odsúdený, tak aké bolestné a odškodnenie má poškodenej nahradiť, ďalej uviedol, že na tvrdeniach poškodenej nie je nič pravda, čo dokázal na pojednávaní v civilnom konaní ohľadom vrátenia daru, ktoré medzi

nimi prebieha. Prečo sa dali znova dohromady, keď poškodená namieta, že pije a je alkoholik. Bol aj na vyšetreniach, nikto to nekonštatoval, žiaden odborník.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie poškodenej nie je dôvodné, avšak odvolanie obžalovaného čiastočne dôvodné je.

K zistenému skutkovému stavu súdu prvého stupňa, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal postačujúce dokazovanie, jednak osobným výsluchom osôb, znalca, ako aj oboznámením listinných dôkazov. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že existovala konfliktná situácia medzi obžalovaným a poškodenou, čo ani samotný obžalovaný nepoprel, došlo aj k slovným urážkam, ktoré si však adresovali navzájom. Je pritom len logické, že strany v tomto konflikte vypovedali rozdielne, či už z pohľadu vzniku, ale najmä priebehu konfliktu. Ide u nich o dlhodobu pretrvávajúci konfliktný vzťah bývalých manželov, zapríčinený povahovými črtami oboch aktérov, teda tak obžalovaného, ako aj poškodenej a znásobený ešte ich vzájomným nevyriešeným sporom o majetok.

Odvolací súd však vzhľadom na okolnosti prípadu nedospel k záveru, že by konanie obžalovaného bolo potrebné kvalifikovať v zmysle podanej obžaloby podľa § 156 ods.1 Tr. zák. Zranenie poškodenej, ktoré bolo najzávažnejšie, nebolo spôsobené priamym násilím, ale vzniklo nepriamym mechanizmom, v rámci ich doťahovania sa - teda ako následok vzájomného konfliktu a nešťastnou zhodou okolností.

Z dokazovania síce vyplynulo, že obžalovaný sa fyzického násilia voči poškodenej dopustil potom, čo táto napadla jeho, čomu predchádzal ich verbálny konflikt. Zákonodarca predmetným ustanovením § 156 Tr. zák. a jeho kvalifikovanými skutkovými podstatami mal na mysli postih nepochybne závažnejšieho konania, než akého sa dopustil obžalovaný. Preto pri použití materiálneho korektívu závažnosti prečinu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. dospel odvolací súd k záveru, že postúpenie veci na prejednanie ako priestupku, je adekvátne, zákonné a spravodlivé.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného postúpil Obvodnému úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej a vnútornej správy, Medzibriežkova č. 2, Prievidza, na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb.

K poškodenou namietaným skutočnostiam ohľadom jej nárokov na náhradu škody je potrebné uviesť, že tieto nepovažoval odvolací súd za relevantné, hoci prvostupňový súd správne o jej nárokoch rozhodol, stráca toto na význame s poukazom na postúpenie veci na prejednanie priestupku, preto odvolací súd jej odvolanie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.